

Formy pomocy - CPOW „Parkowa”

2024-06-10

Zadaniem naszym jest umożliwienie dziecku powrotu do domu rodzinnego, umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej bądź adopcyjnej lub pomoc w usamodzielnieniu się – wejściu w dorosłe życie.

Pomoc dzieciom udzielana jest poprzez oddziaływania wielopłaszczyznowe:

praca opiekuńczo – wychowawcza

praca terapeutyczna

praca z rodzicami

Celem tych oddziaływań jest:

w stosunku do dziecka:

zapewnienie dziecku poczucia bezpieczeństwa

wdrażanie do zajęć samoobsługowych

poprawienie relacji z rodzicami

niwelowanie deficytów emocjonalnych

niwelowanie zaburzeń zachowań

kształcenie postaw prospołecznych

umożliwienie realizacji obowiązku szkolnego

wdrażanie małoletnich matek do umiejętnej opieki nad własnym dzieckiem

w stosunku do rodziców:

rozpoznawanie i rozwiązywanie problemów rodzinnych

wspieranie rodziców w pełnieniu ról rodzicielskich

poprawianie komunikacji i relacji pomiędzy rodzicem i dzieckiem

nabywanie bardziej skutecznych metod wychowawczych

rozwiązywanie własnych emocjonalnych trudności wynikających z osobistych problemów rodzica

**Magiczny
Kraków**

złagodzenie kryzysu poprzez poprawę sytuacji szkolnej dziecka

pomoc pracownika socjalnego

Bardzo ważną sprawą jest docenianie istotnego wpływu rodziców w wychowywaniu dziecka. W placówkach nie wyręczamy rodziców z zadań i obowiązków rodzicielskich a jedynie wspieramy ich wysiłki.

Formy pracy

W naszych placówkach prowadzone i wdrażane są liczne formy i metody pracy terapeutycznej, kierowane do wychowanków, do rodziców, a także prowadzone są formy pracy na rzecz naszych wychowanków.

Placówki mają szereg propozycji programowych:

A) Dla wychowanków:

1. Indywidualne spotkania z psychologiem
2. Socjoterapia
3. Społeczność
4. Relaksacja
5. Programy edukacyjne własne
6. Programy terapeutyczne własne
7. Indywidualne spotkania z pedagogiem
8. Trening komunikacji
9. Farmakoterapia

B) Na rzecz wychowanków:

1. Konsultacje
2. Zebrania kliniczne
3. Konsultacje systemowe
4. Współpraca z instytucjami zaangażowanymi w pomoc rodzinie i dziecku (MOPS, PCPR, Sąd, Kurator Sądowy, Szkoła, ośrodki uzależnień, itd.)

Konsultacje dotyczą procesu diagnostycznego problemów wychowanka i odbywają się w zespole: wychowawca, pedagog, psycholog, lekarz psychiatra, pielęgniarka co pozwala na wszechstronne

rozumienie problemów dziecka i modyfikowanie programu terapeutycznego w stosunku do aktualnych potrzeb.

Zebrania kliniczne dotyczą omawiania przebiegu procesu terapeutyczno-wychowawczego jednego konkretnego dziecka. Służą one omówieniu indywidualnego programu terapeutycznego przygotowanego dla wychowanka, oraz podejmowaniu dalszych decyzji dotyczących leczenia i oddziaływań wychowawczych.

Konsultacja systemowa dotyczy całości zagadnień związanych z obecną sytuacją wychowanka, tak opiekuńczo-wychowawczą, terapeutyczną jak i zdrowotną. Konsultacja systemowa odbywa się w poszerzonym składzie tj. wychowawca, pedagog, psycholog, lekarz psychiatra, pielęgniarka, dodatkowo dyrektor placówki oraz przedstawiciele innych instytucji zajmujących się pomocą dziecku jak np. przedstawiciel MOPS, kurator zawodowy, kurator społeczny, wychowawca klasy, itd.

C) Dla rodziców:

1. Spotkania wychowawcze
2. Spotkania indywidualne z psychologiem
3. Terapia wspierająca
4. Poradnictwo
5. Interwencja domowa
6. Grupa wsparcia

Dużą część oferowanych zajęć, tak dla wychowanków jak i dla ich rodzin przybiera formę zajęć warsztatowych.

Jedną z form pracy są wizyty środowiskowe przeprowadzana przez pracownika socjalnego, pedagoga lub psychologa w domach podopiecznych.

1. Oddziaływania wychowawcze

W pracy z naszymi podopiecznymi stosujemy zasadę, iż przede wszystkim należy nagradzać wszelkie pozytywne zachowania dziecka. Jedyną karą jest brak nagrody lub przyjęcie przez młodego człowieka konsekwencji swojego zachowania. W codziennym życiu staramy się nie używać słowa „kara”, zastąpiliśmy je słowem „konsekwencja”, dzięki temu przygotowujemy naszych podopiecznych do dorosłego życia, w którym nie spotyka się już kar i nagród tylko konsekwencje.

W pracy wychowawczej wykorzystujemy następujące metody:

- „Społeczność” – jest to cotygodniowe zebranie młodzieży i wychowawców mające na celu kształtowanie zachowań pro społecznych, dla młodzieży spotkania te funkcjonują też jako „grupa wsparcia” na której otrzymują wskazówki dotyczące własnego zachowania
- „Zajęcia wychowawcze” mające na celu wdrażanie do umiejętności nawiązywania i utrzymywania prawidłowych kontaktów interpersonalnych, wpajanie akceptowalnych społecznie wartości
- „Trening Zastępowania Agresji” – są to spotkania prowadzone w ramach pracy nad eliminowaniem zachowań agresywnych, samo agresji i biernej postawy wobec innych oraz siebie
- „Zajęcia twórcze”, rozwijające lub wzbudzające zainteresowania młodzieży np. wieczory poezji, kącik redakcyjny (redagowanie gazetki wychowanków), kółko filmowe, kulinarne, muzyczne itp.
- „Odrabianki” – są to codzienne spotkania w celu prowadzenia zajęć „wyrównawczych” i przygotowania młodzieży do zajęć szkolnych – jest to również praca z wychowankami nad samodyscypliną związaną z nauką i nad wpajaniem nawyku codziennej nauki
- Wyjścia do muzeów, kina, teatru, itp. – celem jest ukazanie sposobów konstruktywnego spędzania

czasu wolnego i zainteresowanie światem zewnętrznym

- „Zajęcia sportowe” (fitness, siłownia, basen, piłka nożna, siatkowa, koszykowa, jazda konna, gry zespołowe itp.), których głównym celem jest obniżenie napięcia emocjonalnego, ale również wspieranie rozwoju fizycznego, wpajanie zasad sportowego zachowania na boisku
- „Zajęcia edukacyjne” mające na celu zwiększenie możliwości intelektualnych (np. konkursy wiedzy)
- Relaksacja – zajęcia obniżające poziom stresu i napięcie mięśniowe, uczące metod samodzielnej relaksacji
- „Zajęcia profilaktyczne” – dotyczące negatywnych skutków palenia papierosów, nadużywania alkoholu, przyjmowania środków psychoaktywnych (narkotyków) itp.

„Zajęcia prowadzone metodą integracji sensorycznej” dla dzieci z zaburzeniami centralnego układu nerwowego, w tym dla dzieci z trudnościami w uczeniu się, zaburzeniami rozwoju komunikacji w zakresie mowy biernej i czynnej, nadruchliwością i problemami z koncentracją uwagi czy obniżonym poziomem rozwoju intelektualnego.

2. Oddziaływania terapeutyczne

Nasi podopieczni oraz ich rodziny objęte są intensywną opieką psychologiczną i pedagogiczną. Dzieci i młodzież:

- diagnoza – studium przypadku
- prowadzenie terapii indywidualnej
- socjoterapia
- społeczność
- trening zastępowania agresji
- racjonalna terapia zachowań
- relaksacja

Rodzice (lub inni członkowie rodziny):

- spotkania indywidualne z rodzicami o charakterze informacyjnym, psychoedukacyjnym, terapeutycznym, interwencyjnym
 - udział rodziców w grupie wsparcia, której celem jest wspólne rozpoznawanie problemów wychowawczych i poszukiwanie wspólnych rozwiązań
 - udział rodziców w programach profilaktyczno-terapeutycznych oraz warsztatach
 - zachęcanie do skorzystania z usług poradni specjalistycznych (np. rodzinnych, alkoholowych itp.)
- Realizowane są też programy (autorskie) terapeutyczno-profilaktyczne.

3. Podstawowa opieka medyczna

Nad zdrowiem wychowanków czuwają bezpośrednio wychowawcy, których wspierają pielęgniarki pracujące na nocnych i dziennych dyżurach oraz lekarze pediatra i psychiatra.

Dzięki temu nasi wychowankowie mogą korzystać z podstawowych konsultacji medycznych na terenie placówek.

Zapewniamy naszym wychowankom:

- opiekę medyczną,
- stałe konsultacje z lekarzem pediatrą,

- kontrolę szczepień i stanu zdrowia dziecka,
- leki potrzebne w razie kuracji medycznej i środki higieniczne,
- zajęcia dotyczące spraw zdrowia i jego ochrony,
- konsultacje z lekarzami różnych specjalności w zależności od potrzeb dziecka,
- pomoc medyczną w razie powstałych urazów,

Naszym celem jest utrzymywanie dobrego stanu zdrowia wychowanków. Chcemy aby czuli się bezpiecznie i zawsze mogli liczyć na naszą pomoc w sprawach zdrowia i samopoczucia.

Nasi wychowankowie – jeśli tego wymagają – objęci są specjalistyczną pomocą psychiatryczną na terenie placówek.

W uzasadnionych przypadkach wdrażane jest leczenie farmakologiczne.

Należy wiedzieć, iż leczenie zaburzeń jest bardzo trudne i rzadko kiedy trwa krótko, ponieważ wykształcenie u dziecka nowych postaw i wzorców zachowania wymaga długiego czasu.

4. Edukacja

Nasi wychowankowie mają duże problemy w realizacji obowiązku szkolnego. Deklarują niechęć do wszelkich zajęć związanych ze szkołą, niektórzy cierpią na fobie szkolną, większość powtarzała przynajmniej raz tę samą klasę. Zdarza się, że stwierdzamy u dziecka w momencie przybycia do placówki wtórny analfabetyzm. Wszyscy nasi podopieczni mają trudności z nauką szkolną, z prowadzeniem zeszytów, przygotowaniem się do lekcji, mają problemy z zapamiętywaniem i znalezieniem motywacji do nauki.

Głównym celem pracy jest umożliwienie podopiecznym kontynuowanie nauki i zdobycie wybranych przez nich zawodów. Staramy się zmotywować wychowanków do nauki, wdrożyć ich do umiejętności uczenia się i pomóc w stworzeniu optymalnych warunków kształcenia. W tym celu nasi pracownicy – pedagodzy, wychowawcy nawiązują bezpośredni kontakty z wychowawcami klas, do których uczęszczają nasi wychowankowie.

Aby nasi podopieczni mogli osiągać sukcesy w szkole uczestniczą w:

1. „odrabiankach” czyli codziennych zajęciach, w czasie których przygotowują się do lekcji, odrabiają zadania domowe, biorą udział w zajęciach wyrównujących braki szkolne.
2. zajęciach edukacyjnych z pedagogiem.
3. zajęciach indywidualnych z wolontariuszem.
4. zajęciach rehabilitacyjnych.
5. przygotowaniu do usamodzielnienia.

Usamodzielnienie naszych wychowanków – to jeden z etapów opieki jaką sprawujemy nad podopiecznymi. Od momentu przybycia dziecka do placówki rozpoczyna się praca nad zwiększeniem jego samodzielności.

Prowadzimy zajęcia wychowawcze, które mają na celu :

- Zwiększenie umiejętności samoobsługowych (pranie własnej odzieży, sprzątanie pomieszczeń w których mieszkamy)
- Nauka przygotowywania podstawowych posiłków, zajęcia kulinarne, przygotowywanie potraw i

wystroju na specjalne okazje (wigilia, urodziny)

- Wdrożenie do umiejętności radzenia sobie w urzędach – wypełnianie druków, wniosków, pisanie podań, życiorysu
- Zajęcia praktyczne takie jak wyjścia do Urzędu Miasta w sprawie stypendiów szkolnych, w sprawie składania wniosków o lokal socjalny z zasobów gminy, w sprawie składania wniosków o dowód osobisty lub zmianę zameldowania, do urzędu pracy, urzędu skarbowego.

Wszystkie te działania mają jedno zadanie przygotowanie naszych wychowanków do dorosłego, samodzielnego życia.

Nasi podopieczni w momencie ukończenia osiemnastu lat mogą na własną prośbę składając podanie do dyrektora placówki pozostać pod naszą opieką jako nasi wychowankowie aż do momentu zakończenia nauki szkolnej. W każdej chwili na własną prośbę mogą też opuścić placówkę.

Jako wychowankowie placówki opiekuńczo – wychowawczej mają również możliwość korzystania z pomocy Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej.

Pracownik socjalny placówki kilka miesięcy przed osiągnięciem przez wychowanka pełnoletniości składa wniosek o rozpoczęcie procesu usamodzielnienia wychowanka. MOPS wyznacza z pośród osób bliski dziecku opiekuna usamodzielnienia, może to być rodzic dziecka jednak często jest to wychowawca indywidualny zajmujący się dzieckiem w placówce. Opiekun usamodzielnienia ma za zadanie wspierać dziecko w załatwianiu spraw urzędowych (wyrobienie dowodu osobistego, złożenie podania o mieszkanie, itp.) , pilnować terminów spotkań z przedstawicielem MOPS – u, opracować z dzieckiem i przedstawicielem MOPS indywidualny plan usamodzielnienia (dot. dalszej nauki, pracy, mieszkania)

Pełnoletni wychowanek może liczyć na trzy formy pomocy pieniężnej :

1. Pomoc na kontynuację nauki – jeżeli dziecko kontynuuje naukę po osiemnastym roku życia i rozpoczęło naukę w nowej szkole po uzyskaniu pełnoletniości otrzymuje co miesiąc pomoc finansową w stałej kwocie
2. Pomoc rzeczowa – na zakup wyposażenia swojego miejsca zamieszkania – wychowanek może zakupić meble i sprzęty niezbędne do samodzielnego życia, z wszelkich zakupów rozlicza się na podstawie rachunków z przedstawicielem MOPS.
3. Odprawa – jest to kwota pieniężna, którą otrzymuje wychowanek w momencie opuszczenia placówki, kwota jest zależna od czasu jaki dziecko spędziło w placówkach opiekuńczo – wychowawczych, wyznacza ją przedstawiciel MOPS na podstawie zaświadczeń o pobytach w placówkach dostarczonych przez opiekuna usamodzielnienia.

Po zakończeniu pobytu byli wychowankowie nadal mogą liczyć na naszą pomoc i wsparcie.

Odwiedziny byłych wychowanków zawsze są mile widziane, oferujemy w razie potrzeby:

- konsultacje z psychologiem lub lekarzem o specjalności psychiatra
- pomoc w nauce szkolnej
- wsparcie w trudnych życiowych sytuacjach
- pomoc w załatwianiu spraw urzędowych

oraz zawsze służymy radą i zapraszamy na rozmowy o życiu przy kawce lub herbatce.